

ROMÂNUL

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC DIN JUD. ARAD

FRAȚI ROMANI!

De ani de zile ani de zile agenții Berlinului, Romei și Budapestei (toate trei dictatoriale și revizioniste) **trădează interesele voastre și ale Statului român, criticând partidul vostru Național-Țărănesc, criticând pe marii noștri aliați: Franța, Anglia, Rusia, Mica Înțelegere, etc., criticând pe făuritorul acestor alianțe, marele diplomat și Ministru de Externe NICOLAE TITULESCU.**

Vaidiștii, Gogo-Cuziștii, Codreniștii, falși naționaliști ce se închină la păgâna cruce încârligată — au băgat în sufletul poporului otrava trădării de neam — cu vorba și cu scrisul lor din „Porunca Vremii”, „Apărarea Națională”, „Țara Noastră”, „Frontul Românesc”, etc. — îndemnându-vă să urâți democrația și vechii noștri aliați, pentru a îndrăgi dictatura și pe susținătorii ei: Germania lui Hitler și Italia lui Mussolini.

Aceștia, încurajați de Liberali și guvernul lor, au întins trădătoarea propagandă germano-italo-filă în țară, **invățând poporul și tineretul a crede că trădarea de neam se cheamă naționalism.**

Germania, Italia și Ungaria luptă pentru nimicirea Ligei Națiunilor și a Tratatelor de Pace. **Mussolini a spus de curând lumii întregi că susține să se facă dreptate Ungharilor**

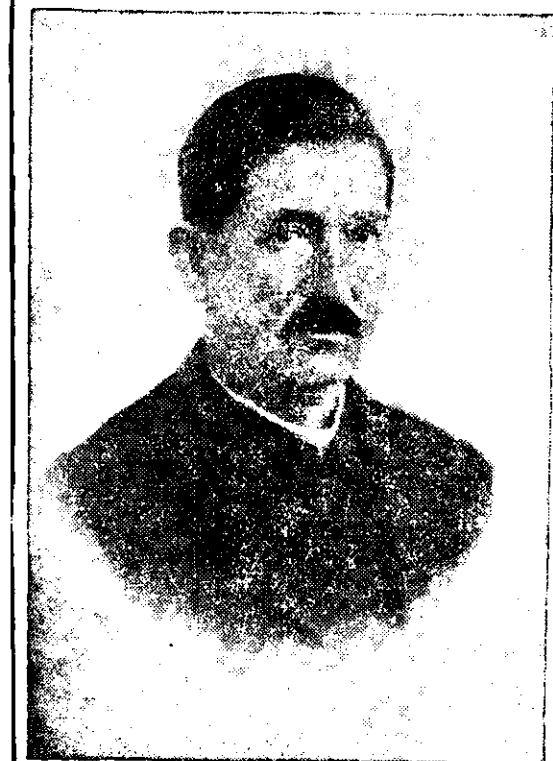
riei mutilate (ciuntite); adică va sprijini, împreună cu Germania, ca Ungurii să ne răpească din nou jumătate din țara noastră.

Prin amenințarea pe față alui Mussolini, Dumnezeu a vrut să ne descopere: cari sunt dușmanii noștri din afară și trădătorii din țară. Poporul îi știe acum.

Veniți cu toții, voi țărăni, adevărații naționaliști — credincioșii Patriei, Tronului, Democrației naționale și Alianțelor ce ne garantează hotarele,

Duminica în 22 Noembrie a. c. la Arad

La Marea Adunare Antirevizionistă a partidului Național-Țărănesc. *Veniți să ascultați cuvântul Dilor: ION MIHAILACHE apostolul țărănimii, IULIU MANIU înțeleptul Neamului, NICOLAE LUPU sentinela democrației sociale, etc. și al reprezentanților tuturor provinciilor românești,*

Veniți să arătăm lumii că, dacă baionetele revizionistilor sunt bine ascuțite, baionetele românești vor fi fulgere din cer, ce vor trăsni de moarte pe dușmanul ce ar încerca să ne calce hotarele noastre sfinte. Pământ le vom da, dar pentru mormânt.

Veniți să protestăm contra revizionistilor din afară, uneltitori ai războiului și contra trădătorilor dinlăuntru.

Veniți să cerem Majestății Sale înlăturarea unui regim, care, încurajează trădarea Vaidisto-Gogo-Cuzo-Codreniștilor.

Veniți să cerem dreptate!

Partidul național-țărănesc, vrea pentru țărănimea românească dreptate socială, pentru ca cei 14 milioane de țărani să iasă din starea de mizerie de azi, care-i o rușine a veacului în care trăim, vrea dreptate politică fără bătaie de joc a votului universal, fără disconsiderarea maselor, fără urne furate, fără considerarea satelor ca umplute de boli în zilele de alegeri, fără pretenția câtorva vântură țară de a veni la putere fără consimțământul poporului.

PAGINA TINERETULUI

Gele două Rome și România

Dacă Mussolini ar fi spus sub Columna lui Traian ceea ce a spus la Milano, când a cerut „dreptate Ungariei mutilate“, desigur că istoria Romei însăși l-ar fi pedepsit, dărâmand peste vorbitor măreața statue.

Căci Columna lui Traian, mărturie de stâncă, peste zeci de secole, a Romei din vremea „Gloriei romane“, ar fi tresărit de durerea și indignarea mamei, ce-și vede opera vremurilor sale de glorie subminată de urmași, ce nu aparțin acelor vremuri și nu le înțeleg.

România este ficia Romei din vremea „gloriei romane“, pe care a așezat-o la gurile Dunării. Sub raportul psihofizic majoritatea elementelor constitutive era așezată înainte de năvălirea Hunilor, deci cam între anii 200—300 pe vremea ultimilor împărați romani.

Furtunile de mai târziu ne-au lăsat urme sensibile, ca după orice luptă, dar firea ne-a rămas întreagă.

Gloria romană — mai mult: gloria daco-romană — continuă în linie dreaptă să existe, să trăiască pentru vecie în ființa Românilor și a României. Însăși numele nostru este o sentință definitivă, a destinului nostru, pe care ne-o dă istoria.

Noi nu explicăm dreptul nostru natural, dumnezeesc, cum face d. N. Iorga, drept răspuns dictatorului Mussolini, căci, în acest caz explicația însemnează negație.

Ci, ca urmași direcți, — ba vreo sută de ani chiar contemporani — ai „Gloriei romane“, suntem recunoscători mamei noastre adevărate: **Roma glorioasă**, căci suntem suflet din sufletul ei și sânge din sângele ei.

Însă nu ne înspăimântă și nu ne atinge ființa, nicio încercare dușmănoasă a **Romei ulterioare**, față de care avem toată libertatea de acțiune. Căci Roma ulterioară este pentru Români o mamă mașteră, ba chiar dușmănoasă după Marea schismă dela 1054.

Roma ulterioară a fost așa de crudă față de ficia ei adoptivă dela gurile Dunării — România — încât ar fi înghițit-o dacă ar fi putut.

Roma ulterioară, care mai poate fi numită și Roma papala, după ce a creștinat pe Unguri la anul 1000 i-a ajutat cum a putut între 1000—1085 să cuprindă ținuturile românești din Transilvania. După aceasta, până la 1918, în tot cursul celor aproape o mie de ani ai istoriei noastre negre, i-a ajutat tot pe Unguri ea să ne facă jugul și mai greu, prin persecuții religioase, cu in-

tenția de a ne smulge din sânul Bisericii ortodoxe, făcându-ne tot răul pe care l-a putut.

Acum, creștini fiind, îi mulțumim totuși pentru binele pe care ni l-a făcut fără să vrea: **renașterea națională**.

Dumnezeu nu părăsește pe orfanii!..

Ăzi, orfana e mare. România e un Stat puternic cu ajutorul lui Dumnezeu.

D. Benito Mussolini, dictatorul Italiei, aparține Romei ulterioare. El n'a reușit să fie original la Milano, nici proaspăt. El s'a situat față de noi pe aceeași linie veche, cunoscută de noi, a Romei papale, prietenă a Ungurilor și dușmană a Românilor.

Zădarnic evocă d. Mussolini „gloria romană“, pentru a justifica faptele și atitudi-

nile Dsale, ce corespund unor timpuri când gloria romană apusese.

Gloria romană autentică se făcea cu Romani pentru Romani.

D. Mussolini vrea să reînvie „gloria romană“ cu Germanii și Ungurii pentru Germania și Ungaria.

Aceasta nu se poate. Gloria romană nu poate reînvia contra urmașilor Romanilor.

Mussolini contra României, este capriciul unui om care a luat-o rasna. Îmbătat de o proaspătă și ușoară victorie... în Africa.

România, demnă urmașă a gloriei romane, nu este Abisinia. Ea are toată puterea să se miște liber pe linia destinului său.

Deci, santinela romană dela gurile Dunării este trează, la datorie. **I. D. Ungureanu**

D. Dr. N. Lupu

Români

I.

Pământul nostru iar ne cheamă;
— Iar la sfânta datorie —
Căci dușmanii noștri iarăși
Vreau să ni-l ia în robie.

II.

Iar ne cheamă scumpa Țară
Căci dușmanii noștri vor
Să ne dea robie-amară;
Să gemem sub jugul lor!...

III.

Destinul ce ni s'a dat
De Pronia cercască,
E dreptul nostru — atât de sfânt,
În Țara românească.

IV.

Noi avem dreptul să fim
Stăpâni acestui pământ;
Pe care, din străbuni, îl știm
Pământul nostru scump și sfânt.

V.

De-or îndrăzni să ne lovească
Vom fi cu toți la datorie!
În loc de brazdă românească
Le-om da morminte, pe vecie...

VI.

Voinici, țărani, îngemănați cu glia;
Voi, ce păstrați virtuțile străbune,
Veniți să făurim din România
Stat țărănesc și cu virtuți creștine.

ION PUCEA țăran.

Reflecții potrivite pentru tinereț

Politică naționalistă fac toți acei cari dovedesc prin fapte reale că-și iubesc neamul. Nu cei cari strigă la colțuri de stradă că sunt astăzi naționaliști! Întregul tineret al nostru este procentual divizat pe partide politice. Și fiindcă în veacul nostru a fost adaptată lozincă: „loc tinerilor“, toți ratații vieții noastre publice s'au înconjurat de pleiade de tineri

momiiți cu promisiuni bănoase și mănoase, — socotind că prin ei se vor reabilita în fața factorilor sociali și că li se vor uita păcatele.

Operă mai criminală nu se poate concepe. Întrădevar, nu e nimic mai dureros decât conștiința nimicniciei acestor umbre fantomatice în viața noastră politică, cari și-au tăvălit sufletul lor negru, în gunoaiele păcatelor lor și cari înfrunțează tineretul ca trambulină, îndemnându-l la cele mai josnice fapte, împingându-l până la crimă.

Aceste epave sunt adevărații dușmani ai neamului românesc! Pentru stăruirea lor trebuesc înființate ligi,

Astăzi, când dușmanii de veacuri ai neamului nostru au început să-și arate tociții lor colți, când balele lor oratorice înveninează până și fratele nostru de sânge, toate conștiințele cu adevărat românești trebuie să-și dea mâna, pentru ca nu cumva ceasul al 12-lea să ne găsească desbinași și suferințele să fie cu atât mai crude.

Dreptatea cauzei noastre este un fapt care nu se mai discută. Noi cel puțin nu-l mai discutăm, pentru că discutându-l între noi, ar însemna că înși-ne nu suntem de acord asupra lui. Datoria noastră sfântă este aceea de-a face ca în primul rând prietenii noștri din afară și în al 2-lea rând inamicii noștri să facă cunoștință cunoștință cu ea. Ei

trebuie să știe odată și pentru totdeauna, că peste toate cerfurile noastre de familie, — rămâne veșnic trează conștiința dreptății noastre — pentru care ne pregătim zi de zi cu toată zelul, formând din conștiințele și piepturile noastre un zău uriaș, care va dăinui atâta timp cât va dăinui sub soarele Cerpașilor, Murășului și Dunării noastre numele de „Român“.

Deaceia — repet — cei mai periculoși inamici ai neamului nostru sunt românii „de nume“ — ale căror suflete flasce s'au lăsat cumpărate de banul Judei, și lucrează cu sau fără știință la destrămarea unității noastre spirituale și politice.

Și când o spun așa, mă gândesc cu durere în suflet la acei frați ai mei, cari încreiază palate în Spania, și miopia lor vinovată, beau din cupa trădării alături de acei murdare creaturi ale demagogiei românești postbelice, — cari trădători în timp de războiu, cu atât mai ușor li-e să fie trădători în timp de pace.

Trezirea reală, în lumina timpurilor noastre turbure, pentru tineretul român, — poate avea loc numai alături de adevăratele valori ale neamului nostru, — acele valori ale căror fapte, dela începutul carierei lor publice, au însemnat o dăruie adâncă și dreaptă de adevăr deacurmezișul ultimului deceniu și deacurmezișul țării noastre.

Indemn confracții mei să pună cunoștințele și inimile lor cu toată dezinteresarea dragostei lor de neam, — în slujba hulitei noastre patrie pentru a se curmă odată agitațiile ramolitei nobilități maghiare, și pentru a recupera în fața Europei numele de „român cinsfit și vrednic“ pe care l'au compromis atâtea venale figuri din istoria noastră politică postbelică.

Aurel Ardelean

D. V. Madgearu

Nu dăm Ardealul!

„Murim mai bine 'n luptă“
„Cu glorie deplină“
„Decât să fim sclavi iarăși“
„In vechiul nost pământ.“

(„Deșteaptă-te române“ de A. Marășanu.)

A fost al nostru. Noi i-am răscolit, timp de secole, glia, noi am scotocit, palizi, în pântecul lui după bogății, noi i-am cântat codri, noi i-am îmbogățit apele cu lacrimile și sângele nostru, noi i-am hrănit pământul cu carnea noastră, noi i-am fost falnici stăpâni și robi umili i-am fost. Ne-a fost drag Ardealul.

Ne-au cotoropit apoi hoardele barbare; ni l-au luat, iar pe noi ne-au legat în lanțurile robiei. S'am suferit un mileniu. O mie de ani ne-a fost osânda. Am suportat-o, și când a sunat goarna, ne-am ridicat ca unul, am rupt lanțurile s'am devenit iar stăpânii lui.

Acum e iarăși al nostru Ardealul!

Dar vor să ni-l ia 'napoi, căci pâinea făcută din grâul semănat de aspra mână a țaranului român e mai dulce, codrii Ardealului sunt mai răcoroși decât stepa pustie, apa izvorului lui e făcătoare de minuni, iar stăpânii lui de azi sunt cele mai bune slugi.

Am suferit pentru el prigoniri, am fost întemnițați, am fost bătuti, schingiuiți am fost și ni s'au rupt oasele 'n roate. Durerile suferințelor grozave încă nu s'au alinat și vor iarăși să ni-l ia. I-au ademenit și i-au cumpărat pe frații noștri ca să-i ajute să 'mplinescă nelegiuirea faptă.

Dar Dumnezeu e cu noi. Am ispășit pedeapsa păcatelor noastre. Ne va sprijini!

Avem un Rege. E mândrul Rege al țaranilor, care ne va conduce la moarte de-o fi să murim iarăși pentru Ardeal.

Am învățat dela strămoșii noștri să-l iubim, ne leagă firea de țărâna lui, Iuliu Maniu ne îndeamnă să stăm de veghe aci la granițele lui și lecții de eroism c'an povești ne-a dat Ion Mihalache, eroul din marele război, care a schimbat sabia cu toiagul apostolatului pentru drepturile noastre, ale românilor, ale țaranilor.

Jertfele aduse pentru el de noi, de strămoșii noștri, de Horia, de Cloșca, de Crișan, de Iancu, au fost prea multe. Nimic nu le poate răscumpăra decât stăpânirea lui.

E Ardealul nostru frumos, cu munți, cu văi, cu turme și cirezi, cu talângi și buciume, cu doine de cari nu se mai aud nicăieri în toată lumea, cu brazi și pașiști verzi, cu feciori și fete ca'n povești.

Aci sunt mormintele străbunilor noștri, aci sunt înfipte la căpătâiul lor crucile de lemn. Pe fiecare fir de țărână zărim imprimată umbra lor de pe când erau în viață. Roua de pe iarba verde e lacrima lor de iobagi trudiți.

Libertatea noastră e răsplata lor. Datoria noastră sfântă e să terim țărâna lor de-a fi călcată de picior păgân.

Ardealul e liber, e al nostru cu toate comorile lui, cu mormintele și amintirile din vremuri triste.

Noi suntem grănicerii. Il vom apăra și vom rămâne stăpânii lui sau ne vom prăbuși în țărâna 'n care zac zdrobite de lanțurile robiei trupurile părinților noștri.

Mai bine murim, robi nu mai vrem să fim.

Cine vrea să-l ia, să-l ia de poate.

Noi nu-l dăm!

Teatru românesc permanent în Arad?

Am auzit vorbindu-se în zilele din urmă despre un teatru românesc permanent la Arad, iar acum câteva zile am văzut un apel lansat de către inițiatori către publicul român din acest oraș.

Inițiativa este vrednică de toată lauda. Dar mai mult trebuie să aplaudăm curajul acelor cari, după experiențele neizbutite ale orașelor vecine — Oradea și Timișoara — au optimismul a crede că, ceea ce nu succedea unor orașe mai bogate, mai populate și cu o populație românească mai inimoasă, va reuși Aradului cu sărăcia lui, cu lipsa lui de animozitate, când e vorba de înfăptuire mari, și cu o populație mai redusă.

Am înțeles necesitatea culturalizării orașului Arad. Oraș de graniță, și cu o graniță mereu amenințată, Aradul nu poate avea veleități de oraș industrial, ca'n trecut; el este sortit să renunțe la marile industrii, să'neceteze a fi centru economic, cu ramificații până'n inima țării, căci interesele apărării naționale chiamă marile industrii spre interior. Acest oraș va trebui să se resemneze și să se mulțumească a fi un orașel de graniță cu o viață economică ce nu angajează decât „hinterland“-ul cel mai apropiat, județul.

În această deplorabilă situație Aradului nu-i rămâne ceva mai bun de făcut decât să se trudească a trece cel puțin pe planul cultural, în linia întâiu.

Dar începutul nu poate fi numai decât un teatru. Teatru-i trebuie unei populații care dispune de o cultură înaintată. Este într'o situație materială înfloritoare și, chiar dacă aceasta din urmă lasă ceva de dorit, este totuși dornică să-și complecteze educația, cu orice sacrificii.

În acest oraș lumea care ar frecventa un teatru bun este, fără îndoială, funcționăria, fie a statului fie particulară, medicii, avocații, inginerii și cei câțiva chiaburi, pe cari-i lasă inima să rupă părțile din milion ca să-și mulțumească, pe lângă stomac, și sufletul.

Majoritatea o formează funcționăria. Dar această categorie de intelectuali se luptă cu greutatea materiale incalculabile. Funcționarul de stat e prost și târziu plătit. Trăiește din împrumuturi pe cari nu joiește să le achite când își primește leafa micșorată de o serie de avansuri. Leafa lui atât de mică nu-i permite luxul de a-și vedea și de cele spirituale. Întrebați vre'un funcționar de stat cât poate rupe din microscopia sa retribuție lunară pentru cărți literare? Întrebați pe cel mai indicat om de cultură, pe învățător și profesor, cât poate sacrifica pentru cultură din salariul de plutonier, cât i se cere pentru lucrări de specialitate — și totuși nu

poate satisface — și cât dă pentru fel și fel de scopuri care mai de care mai caritative și cât îi mai rămâne pentru teatru?“

Așa am spus: Aradul trebuie să devină un centru cultural, dacă nu se mai poate menține pe teren economic din motive de apărare națională și din cauza situației sale geografice. În acest scop însă inițiativa trebuie să vie de sus, susținută de o dărnicie neprecupețită și nespeculată. Orașului acestuia trebuie să i se imprime spacificul național, românesc, căci străinul care calcă pământul României prin punctul Decebal, aci ia contact, în primul rând, cu ceia ce se cheamă România cu tot ce-i este caracteristic. Și principala caracteristică a României trebuie să fie: Cultură.

Avem în Arad o Academie Teologică. De ce n'am putea avea și altfel de academii, ori instituțiuni de cultură? Căci, dacă o fabrică poate fi bombardată și distrusă, cultura unui popor, dacă este bine încheată și adâncită în toate stratele lui, nu poate fi nici bombardată și nici distrusă. Mai de grabă se destramă unitatea unui popor dacă această unitate n'are la bază o temeinică cultură. Solidaritatea dictată de interese materiale, de interese pure de existență încă nu este granit ce nu se desagregă. Dimpotrivă o unitate culturală, o solidaritate pornită din inimă și cimentată de o curată și desinteresată dragoste către acela ce formează atomul din toată lumea omogenă va rezista mai bine decât oțelul, iar națiunea aceea nu va perniciodată. Solidaritatea, născută dintr'o unitate culturală, din acelaș sentiment de înaltă concepție, este întocmai ca diamantul. Are cele mai admirabile calități: este nobilă, frumoasă, dură și rezistentă, încât nimic n'o poate altera.

Asta ne trebuie mai înainte. Teatrul este un admirabil mijloc de răspândire a culturii, dar are și un caracter de lux. Și noi nu ni-l putem permite.

Să dea Dumnezeu să izbutescă inițiatorii, cari fără nici un gând de răutate fie zis, au neglijat să cheme pe toți adevărații factori ai culturii din Arad la acea consfătuire din care a ieșit curajoasă, dar, totuși, laudabila inițiativă a teatrului românesc. Noi nu credem, dar sperăm.

I. Lupu-Ardeleanu

Oficiale

D-nii președinți comunali sau șefi de sectoare, cari au organizații puternice de tineret cum sunt comunele din sectoarele: Covăsinți, Vărfuri, Chișineu-Criș, Tărnova, Tauș, Rovine și altele sunt rugați să dea tot concursul ca tineretul să participe tot, organizat în coloane deosebite, purtând în frunte tabla cu inscripția: Tineretul Național-Țărănesc din...

Apel către Țărănime!

Frați Țărani!

V'am chemat la Arad pe ziua de 22 crt. Vrem să arătăm Europei că ne opunem, din toate puterile, revizionismului, care jinduește Ardealul.

Suntem în luptă pentru apărarea drepturilor noastre. Lupta o ducem cu vorba și demonstrații, prin cari ne arătăm dărzenia noastră. Poate că mâine va trebui să luptăm cu arma 'n mână, în ploaie, vânt și ger.

Demonstrația dela Arad trebuie să fie măreață și impunătoare. Veniți la Arad și nu vă temeți de vreme rea. Mai bine ne apărăm

drepturile noastre în timp de pace pe vreme rea, decât s'ajungem la război, pe vreme frumoasă.

Șefii noștri, dnii **Ion Mihalache și Iuliu Maniu**, vin dela depărtări de sute de km. Ne vor veni bănălenii în număr de câteva mii. Ne-ar sta rău ca tocmai noi arădanii să ne speriem de o eventuală vreme ploioasă.

Am stat în tranșee 4 ani de-arândul, în ploaie, în frig, flămânzi, în bătaia tunurilor și mitralierelor ca să ne dobândim libertatea. Suntem acum chemați să demonstrăm că-

teva ceasuri spre a ne păstra ce-i al nostru. Veniți pe orice vreme, căci și noi, șefii voștri din județ, vom fi cu voi.

Românul care se teme de ploaia dată de Dumnezeu se teme mai rău de ploaia de gloanțe. El nu-i vrednic să fie stăpân și'n veacuri slugă la străin va fi.

În adunarea din Arad vom cere dreptate țării și țărănimii. Veniți cu toți să se cutremure dușmanii văzându-ne mullimea și dărzenia.

Dreptate!

Organizația Național-Țărănistă Arad

Liga Antirevizionistă!?

A fost la început un răspuns ce s'a dat Ligii Revizioniste din Ungaria. Toți românii s'au bucurat când s'a lansat — de către inițiatorul ei, d. Stelian Popescu — apelul de a se uni în cadrele ei spre a da luptă, cel puțin de acasă dela noi, împotriva deșanțatei propagande maghiare dusă cu mărturisitul scop: **nesocotirea tratatelor de pace și restaurarea Ungariei dinainte de 1918. Ungurilor le trebuie Ardealul.**

Românii, fără deosebire de culoare politică, s'au grăbit să răspundă patriotic la acel apel, pe care-l socoteau cel puțin atât de patriotic ca și sentimentul lor.

Și ce-a devenit azi Liga Antirevizionistă? Se va vedea.

Am mai văzut ligi. Abunătoare liga dlui A. C. Cuza D. Cuza marturisea pe față că este liga antisemiților și într'un moment, pe care dsa l'a crezut oportun, — dar a greșit — a transformat-o într'un partid politic, deși susținuse înainte că ea nu este un organ de acest gen.

Liga Antirevizionistă își are — desigur — și ea scopurile ei, unele mărturisite, unele nemărturisite încă, dar pe cari conducătorii săi le trădează, fără nici un pic de delicatețe, care să cruțe pe mulți inși cu colizația în ordine, dar cari fac parte dintr'un „alt“ partid politic.

Ne vom lămuri.

Antirevizionist este oricare român. Cel mai veritabil antirevizionist este, fără discuție, românul care a cunoscut urgia stăpânirii străine. Acestuia nu-i trebuie nici conferințe, nici indemnuri să devină sau să rămână antirevizionist. Un ardelean, un bucovinean, un basarabean este antirevizionist prin forța lucrurilor.

Acestora nu trebuie să le facă nimenea școala patriotismului. L'au practicat atunci când a te declara român însemna să te joci de-a mingea cu propriul tău cap.

Această ligă antirevizionistă — așa am crezut la început — trebuia să-și întindă activitatea dincolo de granițele țării, acolo unde activează — vai! cu atâta succes — liga revizionistă din Ungaria. Nu noi românii, țărani români, cari fuserăm iobagii huliți ai magnașilor unguri, vrem revizionism. Nu între noi se face propaganda revizionistă, nu în România, ci în Italia, Franța, Anglia etc. Nu aci trebuie combătută, ci acolo.

Ce putem face la noi acasă ca să se știe și peste granițe ce vrem? Facem întruniri monstre în cari declarăm, în auzul tuturor neamurilor depe glob, că ne opunem revizuirii, chiar dacă ar fi să murim. Alergăturile din saf în saf, cu conferințe, cu insistențe către cei mai convingși antirevizionisti, către țărani, sunt irediabile de energii, ce-ar putea fi utilizate aiurea.

Dacă liga ar fi o formație sinceră tot ce-am spus aci ar fi recunoscut de just de fiecare membru al ei. Dar, dacă cei mai mulți dintre membrii ligii sunt sinceri, fără să vadă, conducătorii, și de sus și de jos, se dau de gol, prin modul cum dirijează activitatea ligii și vor califica afirmașunile noastre de aci ca fiind antirevizioniste și antipatriotice. Noi îi lămurim de pe acum: **sunt pur și simplu anti liga antirevizionistă, care va trebui să se declare cât mai curând de partid politic.**

De ce? Partidul național-țărănesc inițiază o serie de adunări cu caracter antirevizionist. Ei bine, d. Stelian Popescu, i-a interzis și i-a contestat acestui partid dreptul de-a lupta împotriva revizionismului. Adunarea antirevizionistă dela Satu-Mare a fost zelemisită de toate organele oficiale ale

ligii, în primul rând de „Universul“. Vedeti, nu poți fi antirevizionist decât cu o prealabilă invoire din partea dlui Stelian Popescu, oricât de român ai fi, oricât ți-ar tremura pielea de groaza unei eventuale stăpâniri maghiare. Tu român ardelean, pe care ungurul nu te scoala din „büdös oláh“, care ai suferit urgia maghiară, tu nu poți fi antirevizionist dacă nu-ți dai voie d. Stelian Popescu dela București, care huzurea pe vremea când tu erai sluga batjocorită a revizionistului de azi.

Acelaș partid național-țărănesc convoacă o adunare cu caracter antirevizionist pe ziua de 22 Nov. la Arad. Aci se anunță la cuvânt dnii Ion Mihalache și ceilalți fruntași din vechiul regat, cari au luptat în tranșee pentru unirea tuturor românilor. Dar s'a a-

anunțat d. Iuliu Maniu, eroul eroilor în lupta dusă pentru unirea Ardealului cu patria mamă.

Ce face Liga Antirevizionistă? În loc să colaboreze la o bună pregătire și o bună reușită a întrunirii menită să aibă ecou răsunător în întreaga Europă, organizează întruniri și trimite pentru aceeași zi de 22 Nov. conferențieri în „satele de graniță“, ca să facă propagandă antirevizionistă.

Adică o organizație politică de talia partidului național-țărănesc convoacă țărănimea să manifesteze contra revizionismului, iar liga vrea s'o rețină în satele de pe graniță. Ce însemnează asta? Liga sabotează, vrea să zădărnicească o întrunire care urmărește un singur lucru: să împiedice și să nimicească orice tendință de revizuire?! Dar e

scopul pentru atingerea cărui a luat ființă liga, în care activează și azi membri ai partidului național-țărănesc!

De ce face asta liga? Pentru că ea nu mai este o ligă cu scopuri ce ar ridica-o deasupra partidelor politice. Ea a devenit partid politic, care urmărește succese în politica internă a țării. Conducătorul ei, d. Stelian Popescu, are nemulțumiri în partidul dela putere, din care face parte. Lăsa susținătorii d-sate dela periferie sunt deasemenea mulți politiciani — desigur măruri — cari au pierdut căruța și ar vrea s'o ajungă cu ajutorul mai marelui lor. Dumnealui și dumnealor fac politică și încă politică favorabilă revizionistilor. Astfel n'ar căuta să zădărnicească o întrunire antirevizionistă în care va căvanta Iuliu Maniu.

Transylvanicus

Cum vor călătorii participanții la marea adunare din 22 noi?

Cu ce trenuri și la ce oră

Trenul special Hălmașiu—Arad

Pleacă din Hălmașiu la ora 0,05 cu 10 vagoane atașază în Vărlurii 8 vagoane în Gurahonț 10 vagoane și în Pâncota 9 vagoane.

Sosește la Arad la ora 6,54

Are următorul itinerar:

Hălmașiu	pleacă la ora	0,05
Vărlurii	" "	0,30
Tălogiu	" "	0,41
Țicșa	" "	0,51
Romanița Haltă (Gura-Văii)	" "	1,01
Gurahonț	" "	1,37
Bontăști	" "	1,50
Almaș	" "	2,03
Cociaba Haltă	" "	2,10
Șebîș	" "	2,26
Bârsa Haltă	" "	2,39
Răpsig	" "	2,52
Bocsig	" "	3,10
Tămând	" "	3,18
Ineu	" "	4,01
Mocrea	" "	4,14
Târnova Abrud	" "	4,29
Seleuș Haltă	" "	4,36
Pâncota	" "	4,45
Musca Măderat H.	" "	4,50
Șiria	" "	4,56
Cherechi Haltă	" "	5,02
Sântana	" "	6,00
Căramidărie Haltă	" "	6,10
Gheorghe Pop de Băsești	" "	6,20
Udvișiș	" "	6,40
Arad sosire la ora	" "	6,54

Trenul special Șebîș—Arad.

Pleacă din Șebîș cu 8 vagoane. Atașază în Haltă Bârsa 5 vagoane. Atașază în Ineu 7 vagoane din Ineu și 5 vagoane din Cermeiu. La Târnova-Abrud atașază încă 10 vagoane.

Pleacă din Șebîș la ora 3,15

Sosește în Arad " 9,08

Are următorul itinerar:

Șebîș	Pleacă la ora	3,15
Bârsa Haltă	" "	3,27
Răpsig Haltă	" "	3,50
Bocsig	" "	4,03
Tămând	" "	4,18
Ineu	" "	5,28
Mocrea	" "	5,38
Târnova Abrud	" "	6,04
Seleuș Haltă	" "	6,16
Pâncota	" "	6,47
Musca Măderat H.	" "	6,57
Șiria	" "	7,07

Cherechi H.	" "	7,27
Sântana	" "	8,10
Căramidărie H.	" "	8,20
Gheorghe Pop de Băsești	" "	8,40
Udvișiș	" "	8,50
Arad sosire la ora	" "	9,08

Trenul Cermei—Ineu.

Trenul personal No. 3220 care pleacă din Cermei la ora 4,10 și soște la Ineu la ora 4,36 va aduce 5 vagoane puse la dispoziția participanților.

Aceste vagoane se vor atașa la trenul special care pleacă dela Șebîș și va părăsi gara Ineu la ora 5,28.

Trenul special Ilteu—Arad.

Pleacă din Ilteu la ora 4,16 și soște în gara Arad la ora 9.

Are următorul itinerar:

Pleacăra Ilteu	ora	4,16
Săuârșin	" "	4,44
Vărădia	" "	5,08
" haltă	" "	5,15
Mocioni	" "	5,20
Bătuța	" "	5,30
Căpruța H.	" "	5,40
Bărzava	" "	5,25
Nădăș H.	" "	6,08
Conop	" "	6,20
Milova-Odvoș	" "	6,40
Radna	" "	7,07
Barațca H.	" "	7,17
Păuliș	" "	7,22
" H.	" "	7,27
Ghiaroc	" "	7,40
Cicir	" "	8,20
Glogovaț	" "	8,30
Sosire Arad	" "	9.

Decebal—Arad.

Vagoanele vor fi aduse de personalul care pleacă din Decebal la ora 8,26 și soște în Arad la ora 8,50. Oprește la Șofronea.

Pecica—Arad.

Pleacăra din Pecica la ora 7,42, sosirea în Arad la ora 8,43. Oprește în Haltă Sântămaș, Haltă Ferma Ceala și Bujacul mare.

Otlaca—Arad.

Pleacă la ora 5,40 din Otlaca, soște în gara Arad la ora 7,53.

Are următorul itinerar:

Pleacăra Otlaca	ora	5,40
Șiclău Haltă	" "	5,51
Socodor	" "	6,03
Pădureni	" "	6,25
Nădab	" "	6,35
Cintei Haltă	" "	6,42
Șimand	" "	6,54
Vârșandul Vechi	" "	7,08
Sântana	" "	7,17
Gh. Pop de Băsești	" "	7,33
Udvișiș	" "	7,39
Sosește Arad	" "	7,53

Periam—Arad.

Pleacă la ora 6,23 cu personalul No. 2210 și soște la Arad la ora 8,02.

Itinerarul:

Pleacăra Periam	ora	6,23
Periam	" "	6,34
Satu-mare Timiș H.	" "	6,45
Secusigeni	" "	6,52
Manor	" "	7,58
Sânpetru german	" "	7,65
Felnac	" "	7,10
Bodrogu nou	" "	7,29
Zădăreni	" "	7,35
Aradul-nou	" "	8,03
Sosirea Arad	" "	8,12

Zerind—Arad.

Pleacă din Zerind la ora 4,42 soște în Arad la ora 6,05.

Itinerarul:

Pleacăra Zerind	ora	4,42
Crișna Alb	" "	4,53
Nădab	" "	5,02
Șimand	" "	5,13
Vârșandul vechi	" "	5,25
Sântana	" "	5,33
Gh. Pop de Băsești	" "	5,47
Udvișiș	" "	5,54
Sosește Arad	" "	6,05

Trenurile vor intra în gara Arad în următoarea ordine:

La ora 6,05 Zerind.
" " 6,54 Hălmașiu-Gurahonț-Pâncota.
" " 7,53 Otlaca.
" " 8,08 Periam.
" " 8,43 Pecica.

D. Dr. Justin Marșiu
preș. org. de Arad

La ora 8,50 Decebal.

" " 9 Ilteu.

" " 9,08 Șebîș-Cermeiu-Târnova.

Se atrage atenția participanților care au cerut vagoane la Pâncota că acele vagoane se vor atașa la trenul ce vine dela Hălmașiu și pleacă din gara Pâncota la ora 4,45.

Trenul ce vine dela Șebîș va aduce 25 vagoane până la Târnova, iar de aci, luând încă 10 vagoane, va aduce 35 de vagoane. Tonajul lui fiind prea mare n'ar mai putea lua și vagoanele din Pâncota.

Deasemenea participanții cari au la dispoziție vagoane în stația Pâncota, nu vor putea utiliza trenul special dela Șebîș deoarece numărul vagoanelor fiind prea mic, față de numărul participanților, n'ar putea lua și pe cei din gara Pâncota.

*
Pleacăra din Arad se va comunica la sfârșitul adunării.

Redactor resp.:

prof. ILIE ARDELEAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

str. V. Goldiș (f. Românilor) Nr. 6.

PUBLICAȚIUNILE se primesc la administr. Manuscrisele nu se înapoiază.